

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci žalobce: **J. D.**, trvale, zast. JUDr. Stanislavem Hanákem, advokátem se sídlem Sv. Čecha 239/1, 674 01 Třebíč, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2016, č.j. 640 321 1617/47091-VD, ve věci invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Stanislavu Hanákovi, advokátu se sídlem Sv. Čecha 239/1, 674 01 Třebíč, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobce v tomto řízení ve výši **4165 Kč**, která mu bude vyplacena do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou ze dne 29.8.2016 žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2016, č.j. 640 321 1617/47091-VD (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky podané žalobcem proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 27.1.2016, č.j. R-27.1.2016-428/640 321 1617 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení v Třebíči (dále jen „OSSZ v Třebíči“) ze dne 1.12.2015, podle něhož je žalobce invalidním pouze v I. stupni. Rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení uvedené v kap. VI., položce 1b, pro něž poklesla pracovní schopnost žalobce o 35%.

V napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobce a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Z. K. ze dne 10. 11. 2015, z profesního dotazníku ze dne 11. 11. 2015 a dále z neurologické zprávy MUDr. L. ze dne 6. 10. 2015 a interního vyšetření MUDr. K. ze dne 4. 2. 2016. Žalovaná dospěla při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce k těmto skutkovým zjištěním ohledně nejvýznamnějších zdravotních postižení působících pokles pracovní schopnosti žalobce: - stav po ischemické cévní mozkové příhodě v červenci 2009 vlevo s lehkou reziduální pravostrannou hemiparézou, - depresivní rozlady, zvýšená iritabilita a emotivita, porucha ovládání emocí dle dokumentace, hypertenze III. stupně léčená, dekompenzovaná velmi pravděpodobně, - reziduální pravostranný cervikobrachiální syndrom vertebrogenní etiologie, - nadváha s indexem tělesné hmotnosti (body mass indexem — BMI) 28,73. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se podle 2 odst. 3 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Novým posudkem o invaliditě vypracovaným žalovanou dne 3. 5. 2016 bylo zjištěno, že žalobce je invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nejde u něj ale o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ani se u něj nejedná o invaliditu druhého stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, protože se u žalobce nadále jedná jen o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, míra poklesu pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši 35%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo nadále shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. (postižení nervové soustavy), položce 1 (cévní postižení mozku a míchy, dětská mozková obrna), písmene b (lehké funkční postižení, lehká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi nebo je možno je vykonávat s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 - 35%. U účastníka řízení jde tedy jen o lehký neurologický nálezný po prodělané cévní mozkové příhodě, stav je bez progresu, přičemž těžší funkční postižení prokázat nelze. S ohledem také na ostatní nemoci uvedené výše ve skutkových zjištěních, které se také podílejí na jeho celkovém nepříznivém zdravotním stavu, ale pouze s menším posudkovým i funkčním dopadem, pak byla míra poklesu pracovní schopnosti celkově stanovena až na samotné horní hranici daného procentního rozmezí, tj. ve výši 35%. V tomto hodnocení je zohledněn také dopad nemocí na pracovní zapojení. Stanovena základní procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ale ve výši 35% se ve smyslu 3 citované vyhlášky již dále nemění, nebyl k tomu shledán žádný

medicínský ani jiný důvod. Na základě takto provedeného komplexního přezkumu dospěla lékařka žalované k závěru, že posudkový závěr lékaře OSSZ Třebíč ze dne 1. 12. 2015 lze potvrdit, první stupeň invalidity byl potvrzen i při aktuálním námitkovém řízení. Při zjištěném zdravotním stavu není ke zvýšení invalidity žádný důvod. Žalovaná považuje celé řízení za správné a objektivní, provedené v souladu s platnou právní úpravou a na základě dostatečně doložené zdravotnické dokumentace. V námitkách účastník řízení žádal přezkoumání svého zdravotního stavu. Ten byl žalovanou komplexně posouzen, byly zohledněny veškeré dostupné lékařské zprávy a bylo přihlédnuto ke všem relevantním obtížím žalobce. I po přezkoumání celkového zdravotního stavu účastníka řízení ale dospěla žalovaná k závěru, že pokles pracovní schopnosti činí celkově jen 35%, tzn., že nedošlo ke změně stupně invalidity a žalobce je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Jelikož nejsou splněny podmínky pro vznik invalidity druhého ani třetího stupně podle § 39 odst. 2, písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a tudíž ani podmínky pro změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 citovaného zákona, shledala žalovaná námitky žalobce jako nedůvodné.

V **žalobě** proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že mu byl odebrán III. stupeň invalidního důchodu. Dále uvedl, že v roce 2009 měl mozkovou příhodu, nemůže nic těžkého zvedat, ani se namáhat. Nemůže dlouho chodit ani stát, v ruku nemá sílu. Má vysoký krevní tlak a cukrovku.

Ve svém **vyjádření** k žalobě žalovaná uvedla, že navrhuje provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ze **správního spisu** žalované a OSSZ v Třebíči krajský soud zjistil následující skutečnosti. V březnu roku 2009 žalobce prodělal ataku akutní ischemické cévní mozkové příhody v oblasti bazálních ganglií vlevo s přechodnou – rychle odeznělou – lehčí pravostrannou hemiparézou. Na základě posudku OSSZ v Kolíně ze dne 9. 3. 2011 byl uznán invalidním ve III. stupni invalidity ode dne 15. 7. 2010, na základě čehož mu byl rozhodnutím ČSSZ ze dne 6. 6. 2011 přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, zároveň mu byl přiznán dílčí invalidní důchod ze Slovenské republiky. Následně došlo ke snížení invalidního důchodu – pokles stupně invalidity ze III. na I. stupeň (posudek OSSZ v Třebíči ze dne 28. 11. 2012, potvrzeno v námitkovém řízení posudkem lékaře ČSSZ ze dne 20. 3. 2013 – rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 1. 2013 o snížení výše invalidního důchodu). Při kontrole invalidity v roce 2013 byla posudkem OSSZ Třebíč ze dne 5. 11. 2013 potvrzena invalidita I. stupně s tím, že byla konstatována stejná rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pokles pracovní schopnosti byl určen na 35%. Až do zahájení předmětného řízení, které bylo zahájeno na základě žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu a vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, se již stupeň invalidity žalobce neměnil.

Krajský soud nechal pro účely nového přezkoumání zdravotního stavu žalobce vyhotovit **posudek** Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 9.6.2017. Posudková komise byla složena z předsedy a odborného neurologa. Žalobce nebyl jednání PK MPSV přítomen, přestože mu byla zaslána pozvánka k jednání. PK MPSV výsledně shledala, že podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobce a k přijetí posudkového závěru. PK MPSV vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce obsahující kromě nálezu praktického lékaře výsledky funkčních vyšetření vztahující se k jednotlivým postižením žalobce, zejm. pak neurologický nález ze dne 6.10.2015 MUDr. L., interní nález ze dne 4.2.2016 z Nemocnice Třebíč. V popředí zdravotních obtíží je stav po cévní mozkové příhodě v oblasti bazálních ganglií vlevo

v roce 2009 s odeznlou pravostrannou hemiparezou (ochrnutím pravostranných končetin). Přetrvávají dysestesie (trnutí, mravenčení a podobné pocity) v postižených končetinách. Subjektivně je rovněž udávána snížená obratnost a svalová síla pravostranných končetin, zvláště na horní končetině. Dále subjektivně udává bolesti celého těla, po zátěži se rozklepe, musí ležet, při chůzi je dušný a potí se. Pro uvedené obtíže však není podle PK MPSV v dokumentaci objektivní korelát. V objektivním neurologickém nálezu je popisováno pouze lehké snížení svalové síly pravé ruky (slabší stisk), jinak je neurologický nález v mezích normy. Dále jsou v dokumentaci popisované projevy organického poškození mozku po prodělané CMP - apatie, chybění motivace, zvýšená unavitelnost, ale dle psychologického vyšetření jsou projevy organického poškození mozku sporné, maximálně je přítomna jen velmi mírná deteriorace kognitivních funkcí. Z dalších postižení dominuje recidivující cervikobrachiální syndrom I.dx. (bolesti krční páteře se šířením do pravé horní končetin) k exacerbaci obtíží dochází zejména v závislosti na přetížení. Dále je popisovaný stav po úrazu hlavy v roce 2008 po napadení neznámou osobou, hypertenze III, dyslipidemie (vyšší hladina tuků v krvi) a diabetes mellitus II. typu na dietě (cukrovka), rovněž je popisovaná non-compliance v režimových opatřeních i medikamentozní léčbě.

V posudkovém hodnocení PK MPSV dospěla k závěru, že na popsané úrovni lze zdravotní stav považovat za stabilizovaný a žalobce je na svůj stav adaptován (dle § 39 ZDP). Posuzovaný není schopen vykonávat práce fyzicky náročnější a práce s vyšším nárokem na jemnou motoriku rukou. S uvedenými pracovními omezeními je schopen vykonávat lehčí manuální práce, k těmto je schopen i případné rekvalifikace. K odvolání PK MPSV uvedla, že stav je hraniční mezi neuznáním žádného stupně invalidity a invaliditou prvního stupně. PK MPSV dále uvedla, že s jistotou invaliditu vyššího stupně než prvního nelze stanovit. U žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 ZDP. Podle přílohy k vyhlášení o posuzování invalidity je rozhodující zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. položce lb k datu napadeného rozhodnutí se jedná o lehké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Podle § 39 ZDP v platném znění se jedná o invaliditu prvního stupně.

Při **jednání** nařízeném dne 24.10.2017, z něhož se žalobce omluvil, setrval prostřednictvím svého zástupce na podané žalobě. Při jednání krajský soud nejprve vyslechl přednesy stran a poté shrnul obsah soudního a správního spisu. Dále soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 9.6.2017 a vyzval strany, aby se vyjádřily k výsledku dokazování ve věci. Zástupce žalobce uvedl, že žalobce má sice za to, že splňuje podmínky minimálně pro přiznání druhého stupně invalidity, nicméně závěry lékařského posouzení respektuje. Na výslovný dotaz soudu, zda navrhuje doplnění dokazování, uvedl, že nikoliv. Zástupkyně žalované uvedla, že se ztotožňuje se závěry PK MPSV a nemá žádné další návrhy na dokazování.

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o

invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. V případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008-46, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud v předmětné věci vyhodnotil skutečnosti zjištěné ze správních spisů OSSZ v Třebíči a žalované a dále také především provedený důkaz posudkem PK MPSV ze dne 9.6.2017 a dospěl k závěru, že tento posudek splňuje kritéria úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Vzhledem k sporému obsahu žaloby, kterou již ustanovený zástupce nijak nedoplňoval, nejsou námitky směřované proti napadenému rozhodnutí nikterak podrobné. Se subjektivními tvrzeními, že žalobce postrádá sílu v horních končetinách a nemůže dlouho stát a chodit (vynucené polohy), se PK MPSV dostatečně vyjádřila. Dospěla k závěru, že k těmto subjektivním pocitům žalobce neexistuje v podkladové dokumentaci objektivní korelát. PK MPSV se zabývala všemi tvrzenými zdravotními postiženími jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, přičemž jako dominantní vyhodnotila stav po cévní mozkové příhodě prodělané v roce 2009. Přesvědčivost předmětného posudku krajský soud spatřuje zejména v jeho konsistenci s posudkovými hodnoceními z posledních let, kdy od změny posudkového hodnocení byl již žalobce posuzován opakovaně shodně jak z hlediska rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak i z hlediska míry poklesu pracovní schopnosti. Na okraj lze poukázat na to, že PK MPSV považovala přiznání třetího stupně invalidity v roce 2011 na základě posudku OSSZ v Kolíně ze dne 9. 3. 2011 za posudkový omyl, což tím spíše utvrzuje nynější závěry o I. stupni invalidity žalobce.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a jako takovou ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s.

Jelikož žalobci byl v řízení o žalobě ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Stanislav Hanák, rozhodl krajský soud ve výroku III. o jeho odměně za zastupování ve smyslu ustanovení § 35 odst. 9 s. ř. s. a příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě v důchodové věci ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1000 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že ustanovený zástupce učinil ve věci dva úkony, a to přípravu a převzetí zastoupení včetně první porady s klientem a účast při jednání soudu dne 24.10.2017. Ustanovenému zástupci tedy náleží v první řadě odměna za zastupování ve výši 2000 Kč a náhrada hotových výdajů v částce 600 Kč (300 Kč ke každému úkonu právní služby), tedy celkem 2600 Kč.

Dále mu vznikly cestovní náklady při cestě za klientem do místa jeho bydliště (Třebíč – Opatova a zpět) za účelem první porady s klientem a při cestě na jednání ke krajskému soudu (Třebíč – Brno a zpět), které absolvoval svým vozidlem, jehož technický průkaz doložil. Na cestovním k první poradě s klientem zástupce žalobce vyúčtoval částku 210 Kč a za cestu k soudnímu jednání částku 757 Kč, dohromady tedy 967 Kč. Podle doložené kopie technického průkazu vozidla je průměrná kombinovaná spotřeba tohoto vozu 6,5 l benzínu na 100 km. Při výpočtu cestovního krajský soud podpůrně z právní úpravy cestovních náhrad obsažené v § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, jakož i vyhlášce č. 440/2016 Sb. účinné od 1. 1. 2017. Vzdálenost z místa sídla zástupce do místa bydliště žalobce činí 18 km a z místa sídla zástupce k soudu činí cca 65 km. Krajský soud vycházel tedy z toho, že

ustanovený zástupce spotřeboval na své cestě do místa bydliště žalobce (36 km cesta tam i zpět) cca 2,34 l benzínu při kombinované spotřebě a do místa jednání soudu (130 km tam i zpět) cca 8,45 l benzínu, celkem tedy 10,8 l benzínu. Spotřebované pohonné hmoty je třeba vynásobit částkou stanovené průměrné ceny za litr benzínu (29,50 Kč) podle § 4 písm. c) citované vyhlášky, tedy po zaokrouhlení celkem 318 Kč. Krajský soud přiznal žalobci též tzv. základní náhradu za ujeté kilometry (§ 157 odst. 4 zákoníku práce ve spojení s § 1 citované vyhlášky), která je tvořena součinem počtu ujetých kilometrů a paušální částky 3,90 Kč/km, tedy celkem 647 Kč za ujetých 166 km. Celkem činí náhrada cestovních výdajů 965 Kč. Krajský soud dále přiznal ustanovenému zástupci náhradu za promeškaný čas strávený cestou k tomuto jednání, a to celkem v rozsahu 6 půlhodin po 100 Kč, tedy celkem 600 Kč. Jelikož ustanovený zástupce neprokázal, že je plátcem DPH, nebyla mu k přiznané odměně a náhradám přičtena částka připadající na tuto daň.

Ustanovenému zástupci žalobce tedy přísluší celkem na úhradě nákladů zastoupení částka 4165 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku, jak je ve výroku III. tohoto rozsudku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. října 2017

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.